

skal Finantsministerens Godkendelse være fornøden, uden at det omtales, hvilken Sikkerhed der skulde have, eller paa hvilken anden Maade man har tænkt sig, at Midlerne kunne anvendes. Jeg har troet, at det er en saa overordentlig betydningsfuld Sag, at nærmere Bestemmelser derom burde optages i Lovforslaget, og mit Forslag under Nr. 18 gaaer derfor ud paa, at Finantsministerens Godkendelse skal være fornøden for samtlige de Beslutninger af Bestyrelsen, der angaae Anbringelse af Kapitalerne, og dernæst, at der skal være en vis Norm for Anbringelsen, saaledes at mindst Halvdelen skal anvendes til kongelige Statspapirer, som give mindst $4\frac{1}{4}$ pCt. Jeg har sat $4\frac{1}{4}$ istedetfor $4\frac{1}{2}$ pCt., fordi det ved at man sætter $4\frac{1}{2}$ pCt. kan faae Udseende af, at man giver en Forhøielse af den faste Rentefod en Slags officiel Anerkendelse, hvorimod man lettere kan begrunde Forhøielsen til en Fjerdedeel over den faste Rentefod, deels ved den Rifico, Anstalten løber, enten ved at Tarifene ikke ere saa nøagtige, som man har tilfigtet, eller deels ved at Procenterne til Bestyrelsen ikke ere fuldt tilstrækkelige. Den anden Halvdeel kan anvendes til Udlaan til Communer og Private mod en Sikkerhed, som skjønes at svare til den, der fordres ved Udlaan af Umyndiges Midler. Det forekommer mig, at der burde indsættes Noget om Sikkerheden; det er ikke meget bestemt og kan ikke være det; thi Udlaan til Communer kan jo i mange Tilfælde ikke skee efter de Regler, hvor efter Udlaan af Umyndiges Midler finder Sted, men en Sikkerhed, som skjønes at svare til den, er dog omtrent en saadan, som man vil kunne berolige sig med. Saavidt jeg veed, ere imidlertid Anstaltens Midler hidtil bleve styrede paa en saadan Maade, at den intet Tab skal have haadt ved Anbringelsen, og at derfor dette Forslag hverken med Hensyn til Anbringelsen eller med Hensyn til Sikkerheden, som jeg har omtalt, egentlig er begrundet i den Erfaring, man kan have hentet fra de hidtilværende Forhold. Det skylder jeg at bemærke, men jeg troer, at Sagen er af en saadan omfattende Betydning, at vi, inden vi give en saadan Lov ud af vore Hænder, maa træffe visse nærmere Bestemmelser. Jeg har

begyndt dette nye Stykke med, „at naar der ikke fastsættes Andet enten ved Finantsloven eller ved særlig Lov, kan det foregaae paa den Maade.“ Jeg har nemlig tænkt mig Muligheden af, at det til en vis Tid kunde være heldigere, om en noget anden Ordning fandt Sted. Det maatte maaffee kunne ansees ønskeligt, eller man maatte kunne tænke sig Forholdet udviklet saaledes, at det kunde være ønskeligt, at man istedetfor saamange kongelige Statspapirer anlagde en Deel af Kapitalerne i Creditforeningsobligationer efter visse Forhold til det Beløb, som vedkommende Creditforeninger, hvis Statuter ere godkendte af Staten, og hvis Virksomhed staaer under Statens Control, aarligt udgive. En saadan Vending vil jo kunne skee paa denne Maade: f. Ex. gjennem Finantsloven, og skulde der ganske særegne Bestemmelser til, om ikke i Eghed med saa dog ligesaa udsørlige og mere udsørlige, end man har fundet Anledning til ved Bestemmelsen om Udlaan af Umyndiges Midler, saa vil det være hensigtsmæssigt dertil at benytte en særlig Lov. Men Alt dette er forbeholdt og forudsæet ved selve Loven, naar dette vedtages, og der kan da ikke fra nogen Interessents eller Nogensomhelsts Side reises Indvending mod os siden, naar vi søge at gjøre Forandringer deri. — Til § 20 har jeg foreslaet, at der føies, at „Planen og Tarifen forelægges Rigsdagen, inden Loven træder i Kraft“. Jeg veed, efter hvad der blev os meddeelt ved 1ste Behandling, at det er en Bestemmelse, som ikke kan volde vedkommende Myndighed nogen Vanskelighed. Jeg antager det for givet, at det vil skee alligevel, men da dog Tarifen er den egentlige Grundvold for Loven og ikke er optagen i Loven, troer jeg, det er correctere og rigtigere at betegne, at den maa være bragt til Rigsdagens Kundskab, inden Loven kan træde i Kraft. Dernæst har jeg tilføiet: „Forandringer i Tarifen kunne derefter ikke foretages uden ved Lov“. Det er sagt i Slutningen af § 21, men det kommer saaledes i § 21, saa at det ligesom lettere kan kan oversees, ligesom mere i Forbigaaende. Sættes det saaledes her, hvor der første Gang tales om Planen og Tarifen, saa forekommer